

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA Nr. 235
din 20.06.2011

Dosar nr: 65/2011

Petiția nr: 1153/16.02.2011

Petent: B E

Reclamată: Direcția de Sănătate Publică Ialomița

Obiect: Reîncadrarea petentului pe o altă funcție și reducerea salariului în raport cu alți colegi care desfășoară aceeași activitate.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. B E , cu domiciliul în

I. 2. Denumire și sediu reclamat

2. **Direcția de Sănătate Publică Ialomița**, cu sediul în Slobozia, str. Decebal, nr.1, județ Ialomița.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. În petiție se reclamă că urmare a Dispozițiilor directorului executiv al DSP Ialomița în aplicarea Ordinului MMFPS/MFP nr. 42/77/2011 și Ordinului Ministerului Sănătății nr. 1078/2010 petentul a fost reîncadrat în funcția de asistent principal igienă și i-a fost stabilit salariul de bază și sporurile începând cu 01.01.2011 corespunzător funcției de Referent III superior și nu postului pe care este încadrat.

III. Citarea părților

3.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. **1153/16.02.2011**, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 37/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată,

părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 1330/23.02.2011 și 1331/23.02.2011 la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 08.03.2011, petentul a fost prezent lipsă fiind partea reclamată.

3.2. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

4.1.1. Petentul susține că în calitatea sa de salariat a Direcției de Sănătate Publică Ialomița, prin Dispoziția Directorului Executiv nr. 20/10.02.2011 a fost reîncadrat în funcția de asistent principal igienă în cadrul Compartimentului Evaluarea factorilor din mediul de viață și muncă fiindu-i stabilit salariul de bază și sporurile începând cu 01.01.2011 corespunzătoare funcției publice de Referent III superior și nu postului pe care îl ocupă la acest moment.

4.1.2. Acesta arată că din data de 01.09.2010, în conformitate cu prevederile Ordinului M.S. nr. 1078/2010, a fost trecut de pe funcția publică pe un post de personal contractual (asistent principal igienă), care corespunde unei alte salarizări, aceeași ca și pentru ceilalți colegi încadrați identic în instituție și efectuând aceeași muncă.

4.1.3. Petentul arată că, potrivit art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pe anul 2011, "Începând cu 1 ianuarie 2011 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/saariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%. (2) Începând cu 1 ianuarie 2011 cuantumul sporurilor/indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut/indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15 %, în măsura în care personalul își desfășoară activitate în aceleași condiții", iar potrivit art. 3 din același act normativ cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin 1 și 2 se va stabili ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 octombrie 2010.

4.1.4. De asemenea, potrivit art.2 din Legea nr.285/2010 „În anul 2011, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceleași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.", iar potrivit art.3 lit.c) din același act normativ „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar.”

4.1.5. Petentul susține că prin emiterea Dispoziției, deși își desfășoară activitatea în aceleași condiții ca și în luna decembrie 2010, începând cu 1 ianuarie 2011 a avut loc o reducere a salariului de bază și a drepturilor salariale, astfel că în loc de un salariu brut de 1829, cât ar fi trebuit să aibe prin majorarea aplicată la salariul din octombrie, are de la 1 ianuarie 2011 un salariu brut de 1433 lei.

4.1.6. Petentul consideră că stabilirea unui alt salariu decât cel al funcțiilor similare din cadrul instituție este o discriminare în sensul OG 137/2000, cu atât mai mult cu cât acesta arată că în cadrul compartimentului unde își desfășoară activitatea sunt 4

salariați cu aceleași atribuții, încadrări identice și care desfășoară aceeași muncă, doi dintre ei cu un salariu brut de 1887 lei iar ceilalți doi, printre care și petentul, cu un salariu de 1433 lei.

4.1.7. În drept, petentul invocă prevederile Legii nr. 284/2010 (art. 3 alin c) Legii nr. 285/2010 (art.1 alin.1 și 2 și art.2), Codului muncii (art. 6 alin. 2, art.5 alin 1și 2), Constituției României (art. 16 alin. 1), precum și prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată (art. 1 alin. 1, 2, 3).

Susținerea părții reclamate

4.2.1. DSP Ialomița susține că Dispoziția nr. 18/10.02.2011 a fost emisă în conformitate cu prevederile Legii nr. 285/2010, Ordinul MMFPS nr. 42 din 13 ianuarie 2011 și Ordinul MFP nr. 77 din 14 ianuarie 2011 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

4.2.2. În conformitate cu Ordinul 1078/2010 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, petentul a fost reîncadrat în funcția de asistent principal igienă în cadrul Compartimentului Evaluarea Factorilor de Mediu de Viață și Muncă, ca personal contractual (schimbarea calității din funcționar public în personal contractual – decizia nr. 148/2010).

4.2.3. Potrivit Dispoziției nr. 20/10.02.2011 petentul a fost reîncadrat în funcția mai sus menționată, cu salariul calculat astfel: salariul brut din octombrie, conform statului de funcții aprobat de Ministerul Sănătății, diminuat cu 25 % și majorat cu 15 % conform noilor reglementări.

4.2.4. Partea reclamată susține că art. 2 din Legea nr. 285/2010 face referire expresă la personalul nou încadrat, respectiv personalul numit/încadrat sau promovat, nu la personalul reîncadrat.

4.2.5. Având în vedere cele de mai sus, Direcția de Sănătate Publică Ialomița arată că, calcularea salariului pentru salariații existenți în unitate, începând cu data de 01.01.2011, a avut la bază prevederile Legii nr. 285/2010 și Ordinul nr. 42/77/2011 de aplicare a legii, respectiv veniturile salarile din luna octombrie-decembrie2010.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul reține că, în esență, petentul invocă vătămarea drepturilor sale salariale ca efect a deciziei de reîncadrare în funcție.

5.2. Se arată în acest sens că, prin Dispoziția Directorului executiv nr. 20/10.02.2011, a fost reîncadrat în funcția de asistent principal în cadrul Compartimentului Evaluare și Factorilor de Mediu de Viață și Muncă fiind trecut de pe funcția publică pe un post de personal contractual (asistent principal igienă) care corespunde unei alte salarizări. Astfel, petentul susține că s-a ajuns în situația în care personalul din cadrul aceluiași compartiment, care desfășoară aceeași activitate, are aceeași funcție, aceeași pregătire, să primească salarii diferite.

5.3. Colegiul reține că prin Dispoziția nr. 148/01.09.2010, Direcția de Sănătate Publică Ialomița, prin reprezentant legal a trecut petentul din funcția publică de referent cls. III, gr.superior, tr.1, gradația 4, pe funcție de personal contractual-asistent principal igienă, gradația 4.

5.4. Această dispoziție a fost dată în temeiul legii cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, legea privind statutul funcționarilor publici nr.188/1999 precum și Ordinul Ministerului Sănătății nr. 1085/2010

privind repartizarea numărului maxim de posturi și Ordinul Ministerului Sănătății nr. 1078/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare DSP, județene și a structurii organizatorice a acestor unități.

5.5. Prin Dispoziția nr. 20/10.02.2011 petentul a fost reîncadrat în funcția de asistent principal igienă, gradația 4, clasa de salarizare 54, cu salarizarea stabilită în cuantum brut avut la octombrie 2010, majorat cu 15%. Această dispoziție a fost adoptată potrivit legii cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, a legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice Ordinul Ministerului Muncii și Ministerului Finanțelor Publice nr. 42/77/2010 și Ordinul Ministerului Sănătății nr. 1078/2010.

5.6. În drept, raportat la situația de fapt supusă analizei Colegiului, se reține că fapta de discriminare reclamată este reîncadrarea petentului de pe o funcție publică pe un post contractual, respectiv modificarea drepturilor salariale și încălcarea de către partea reclamată a prevederilor Legii nr. 284/2010 (art. 3 alin. C), Legii nr. 285/2010 (art.2), Codului muncii (art.6 alin.2, art.5, alin.1 și 2) și Constituției, art. 16 alin.1.

5.7. Ca atare, Colegiul este chemat a se pronunța asupra unei situații de fapt din care decurg drepturile subiective ale petentului, în raport cu interpretarea și aplicarea unor prevederi de lege ce statuează beneficiul drepturilor salariale corelativ funcțiilor și categoriilor prevăzute de legea privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

5.8. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată.

5.9. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.).

5.10. Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamante (pârâtului).

5.11. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul

interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

5.12. Potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revina sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare” (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008).

5.13. Analizând înscrisurile dosarului, Colegiul este de opinie că acestea nu sunt de natură a indica prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza unui eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. O atare prezumție ar fi trebuit să indice existența unei legături de cauzalitate directă sau indirectă între fapta alegată (afectarea drepturilor salariale) și un criteriu de discriminare.

5.14. Or în speță, pretinsa discriminare nu își are izvorul în voința nemijlocită a părții reclamate, ori circumstanțierea unei acțiuni subiective plasată sine qua non în legătură cu un eventual criteriu de discriminare. Dimpotrivă, izvorul faptei imputate (dispoziția de încadrare, reîncadrare și drepturi salariale) îl constituie un cumul de prevederi normative ale legii privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri bugetare, normele metodologice de aplicare a legii și regulamentele Ministerului Sănătății aplicabile inclusiv situației petentului.

5.15. Din acest punct de vedere, petentul reclamă încălcarea principiilor stipulate în art. 3 lit.c din legea nr. 284/2010, încălcarea prevederilor art. 1 alin.1 și alin.2 (majorarea cuantumului brut al salariilor de bază) precum și încălcarea art. 2 (nivel de salarizare) din legea nr. 285/2010. Din acest punct de vedere, prezumția ce rezultă din cazul dedus soluționării Colegiului vizează nu doar suprapunerea cât confundarea motivului sau criteriului de discriminare, cu un element de interpretare și aplicare a legii. În consecință, în lipsa raportului de cauzalitate între fapta imputată și un criteriu de discriminare, Colegiul este practic chemat să se pronunțe cu privire la un aspect de interpretare și aplicare a legii prin care se induce un eventual tratament diferențiat. Or, pentru a recurge la o asemenea analiză, Colegiul ar trebui să se suborțe în atribuțiile unei instanțe judecătorești pentru a stabili dacă interpretarea dată de partea reclamată și aplicarea prevederilor legii privind încadrarea și salarizarea aferentă este legală, temeinică și în ultimă instanță nediscriminatorie.

5.16. În legătură cu această situație se impun două precizări. În primul rând, așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.

În al doilea rând, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Nu în ultimul rând, justificarea drepturilor subiective ale petentului în legătură cu nerespectarea sau neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de actele normative aplicabile în

cauză, în legătură cu raporturile de muncă, încadrarea în funcție corespunzătoare și cu drepturile salariale aferente ar presupune soluționarea unui conflict de muncă. Or, judecarea conflictelor de muncă este de competența exclusivă a instanțelor judecătorești, stabilite conform Codului de procedura civilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE :

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ – Membru

POP IOANA - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

VLAȘ CLAUDIA – Membru

Data redactării: 27.06.2011

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

